

گانهامه

کنترل کارگری

شماره ۱

اول دیماه ۱۳۹۰

۲۲ دسامبر ۲۰۱۱

تقویت رادیکالیسم جنبش کارگری در مبارزه طبقاتی " کارگر آگاه همه چیز : کارگر ناآگاه ؟ "

همگان به خوبی می دانند که آگاهی طبقاتی کارگران در مبارزه طبقاتی هم به لحاظ کیفی و هم به لحاظ کمی نقش اساسی و تعیین کننده ای دارد. به لحاظ کیفی هرچقدر کارگران رادیکال تر باشند، آگاهی سوسیالیستی بیشتری داشته باشند، عمیق تر مسائل را تجزیه تحلیل کنند، در نتیجه در مبارزه طبقاتی کمتر اشتباه میکنند، هژمونی بیشتری به دست می آورند و مبارزه را در جهت درست طبقاتی بهتری می توانند هدایت کنند. و راه گشای خیلی از مشکلات و راه حل هایی که در حین مبارزه طبقاتی با آن روبرومی شوند خواهند بود.

کارگران در مبارزات روزمره خود در درون کارخانه، در بیرون از کارخانه، با رقبای خودشان با سایر گرایش ها کارگری و غیر کارگری، در مقابل کارفرما، در وزارت کار، در مقابل نماینده دولت، در مقابل نیروهای سرکوبگر رژیم و در هر جای دیگری اگر آگاهی طبقاتی داشته باشد، بهتری می تواند از حقوق خود و همکارانش دفاع نماید، کارگر آگاه به مبارزه طبقاتی تفاوت دارد با کارگری که آگاهی در حدی است که فقط برای گرفتن حقوق عقب افتاده اش پیگیری و

میدانیم در جنبش کارگری ایران گرایش های مختلف و متنوعی وجود دارد از سندیکالیست هائی که می خواهند در چهارچوب قوانین سرمایه داری جمهوری اسلامی برای حقوق صنفی کارگران فعالیت کنند تا کارگران آموزش دیده، آگاه و انقلابی که بر ضد سرمایه داری و برای تحقق دموکراسی و عدالت اجتماعی با چشم انداز سوسیالیستی فعالیت میکنند. و ما در خارج از کشور در پروسه مبارزاتمان تا به حالا سعی کرده ایم و می کنیم که به گرایش سوسیالیستی جنبش کارگری کمک بیشتری شود.

نقش کارگر آگاه در مبارزات طبقاتی

آنچه که در ایران تا به حال کم و بیش برایمان روشن شده است در برخی از واحدهای کارگری، کارگران بسیار کمی از مبارزه طبقاتی و تئوری سوسیالیستی به لحاظ نسبی آگاهی دارند. و این به لحاظ توازن طبقاتی بسیار اندک، ضعیف و اصلا قابل مقایسه با نیروهای دیگر نیست چه برسد به اینکه بخواهد با نیروی سرمایه در ایران مقایسه شود.

برای ارتقاء آگاهی طبقه کارگر باید مقداری به تاریخ این جنبش مراجعه کنیم و به بینیم طبقه کارگر ایران تا به حالا چه کرده و چه ظرفیتی از خود نشان داده، آن پتانسیل بلقوه نهفته در نیروی طبقه کارگر چه بوده و چگونه می شود آن قدرت بلقوه را در شرایط فعلی تقویت کرد. تا در حین مبارزه فعلی در شرایط مناسب که ضرورتش پیش می آید به فعل درآید.

اعمال قدرت نظارت بر تولید و توزیع

یکی از ظرفیت هائی که جنبش کارگری ایران پس از فروپاشی نظام سلطنتی تا به حال از خود نشان داده اعمال قدرت نظارت بر تولید و توزیع در واحد تولیدی بوده است، به ویژه از سال ۱۳۵۷ تا ۶۰ که روحیه انقلابی هنوز سرکوب نشده بود.

یکی از ظرفیت هائی که جنبش کارگری ایران در این ۳۴ سال گذشته از خود نشان داده اعمال قدرت نظارت بر تولید و توزیع در واحدهای تولیدی بوده است، به ویژه در مقطع سرنگونی نظام سرمایه داری سلطنتی و روی کار آمدن نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی که روحیه انقلابی هنوز سرکوب نشده بود.

از سال های ۱۳۵۶ و ۱۳۵۷ هر چه جنبش انقلابی مردم پیش روی می کرد و نظام شاهنشاهی به عقب رانده می شد، در کارخانه هائی که روحیه مبارزاتی و انقلابی بالا بود و کارگران آگاه حضور فعال داشتند، کارفرماها نیز مجبور به عقب نشینی در مقابل کارگران می شدند و برخی از واحدها که متعلق به دولت بود و یا وابسته به دولت بود، مدیر مجبور به ترک کارخانه می شد، کارگران و در برخی واحدها با کمک کارمندان خود مدیریتی را اعمال کرده و تولید و توزیع را به دست خود می گرفتند. این مبارزه و کشمکش تا سال ۱۳۶۰ در مقابل نیروهای سرکوبگر رژیم اسلامی هم ادامه پیدا کرد. در این زمینه برخی از کارگرانی که خود دست به این کار زده و یا خود شاهد اعمال

مبارزه می نماید، کارگر آگاه وقتی برای گرفتن حقوق عقب افتاده اش مبارزه می کند در ضمن به این می اندیشد که چرا حقوق ها عقب می افتد، چه می شود کرد که دیگر حقوق ها عقب نیافتد، کارگری که در مبارزه اش مسلح به استراتژی کوتاه مدت و درازمدت می باشد در تمام مراحل مبارزه در جهت آن استراتژی ها مبارزه اش را پیش می برد. کمتر فریب کارفرما را می خورد کمتر به سازش تن میدهد و در مبارزه و مذاکره با کارفرما برایش منافع جمع درالویت بر منافع شخصی اش قرار می گیرد چرا که خودش را جزئی از جمع به حساب می آورد، کارگر آگاه پندار و گفتار و کردارش در خانواده، در محل زیست، در محل کار، در کوچه، بازار، خیابان، مسافرت و به خصوص در رابطه با همکارانش و هر جای دیگری که رفت و آمد داشته باشد تاثیر مثبت به نفع کلیه کارگران و زحمتکشان و سنت کارگری خواهد داشت. به لحاظ کمی مبارزه طبقاتی را در کل جامعه ایران دامن زده و توازن طبقاتی را به مرور زمان به نفع سوسیالیست ها به وجود می آورد و تاثیر زیادی در گسترش فرهنگ و سنت سوسیالیستی خواهد داشت.

در تشکل های کارگری وقتی کارگران آگاه به لحاظ کمی بیشتر حضور داشته باشند می توانند مسئولین زود بزود عوض شوند در واقع می تواند مسئولین گردشی باشند، یعنی هر شش ماه و یا کمتر و یا بیشتر عوض شوند. هر چه قدر کارگر آگاه در بدنه تشکیلات بیشتر باشند، می توانند رهبری تشکیلات را در جهت اهداف تعیین شده بهتر کنترل و هدایت نمایند.

پس وقتی آگاهی چنین نقشی در مبارزه طبقاتی کارگران و کلیه زحمتکشان و در کل جامعه طبقاتی دارد و با توجه به مبارزاتی که هم اینک در جامعه ایران بین کار و سرمایه در جریان است چگونه می شود این آگاهی را ارتقاء داد. و ما که در خارج از کشور هستیم در این زمینه چه کاری از دستمان برمی آید که انجام دهیم.

شود برنمی آید، لذا به تمام علاقمندان به این پروژه پیشنهاد همکاری می نمایم طبیعی است که پیشنهاد رفقا و دوستان علاقمند به این پروژه با حضور خودشان در جمع مورد بحث و تبادل نظر قرار خواهد گرفت.

شرایط مناسب برای چنین پروژه ای

ایجاد یک وبلاگ و تولید چنین نشریه ای در شرایط فعلی جامعه ایران که مبارزه طبقاتی بیش از هر زمان دیگری حادث و علنی تر از گذشته شده است کمک و تاثیر بیشتری در آموزش و آگاهی طبقاتی خواهد داشت، چراکه طبق تجربه و گفتار اندشمندان مارکسیست، طبقه کارگر بیشترین آموزش و آگاهی اش را در حین مبارزه با سرمایه کسب می کند هرچه مبارزه ژرفتر و عمیق تر شود آگاهی طبقاتی کارگران به همان نسبت ارتقاء پیدامی کند.

اگر طبقه کارگر ایران بخواهد در فراگردی که در آینده برای جامعه ایران پیش خواهد آمد از دانش اندوخته و تجربه گذشته اش استفاده کرده و نقش اساسی در تحولات اجتماعی داشته باشد، کسب قدرت بر تولید و توزیع کالا در کارخانه ها و سایر مراکز تولید یکی از اساسی ترین و پایه ای ترین کارهایی است که می تواند انجام دهد، تنها شرطی که خواهد داشت آموزشی خواهد بود که بوسیله کارگران آگاه و پیش رو، احزاب و سازمانهای چپ در این زمینه باید به توده کارگران داده شود، توده کارگران باید در بن جامعه سرمایه داری و در مبارزه روزمره و رودروئی با سرمایه داری به این آگاهی دست پیدا کند. خوشبختانه آموزش تسخیر قدرت بر تولید و توزیع بسیار سهل تر و آسانتر از آموزش تزسوسیالیستی برای توده عظیم کارگران در شرایط امروز جامعه ایران با توجه به تجربه گذشته اش می باشد. دراصل این آموزش و آگاهی مقدمه ای برای آموزش و یادگیری تز جامعه سوسیالیستی خواهد بود.

خودمدیریتی بوده اند هم اینک به عنوان شاهد زنده حضور دارند که این تجربه بصورت سازماندهی نشده ای دارد انتقال پیدا میکند.

انتقال این تجربه، به اضافه سایر فعالیت های متنوع دیگر در زمینه جنبش کارگری در کنار مبارزات تاریخی طبقاتی که تا امروز در جامعه ایران در جریان بوده و هست، باعث شده است که مسئله کنترل کارگری به فراموشی سپرده نشود. لذا برخی مواقع دیده شده است که هنوز فرهنگ کنترل کارگری بر تولید و توزیع در بخش هایی از جنبش کارگری مانده و در فرصت های مناسب، گاهی هم اعمال شده است، و همچنین کارگران در مبارزاتشان با کارفرما چه به صورت پیشنهاد و چه بشکل تهدید آنرا بیان می کنند.

وبلاگ و نشریه کنترل کارگری بر تولید و توزیع

ما تصمیم داریم تا آنجا که برایمان مقدور است اسناد و مدارک مربوط به تشکل های کارگری که توانسته اند قدرت خود مدیریتی و نظارت بر تولید و توزیع را در کارخانه ها اعمال نمایند، جمع آوری کرده در یک وبلاگ در معرض دید همگان قرار دهیم و پس از آن آنها را بصورت یک نشریه کارگری توزیع و پخش نمایم.

خوشبختانه در این زمینه مدارک و اسناد زیادی چه در جنبش کارگری ایران و چه در جنبش های کارگری کشورهای دیگر از گذشته دور تا به حال موجود است، علاوه بر این هم اینک در کشورهای مختلف جهان کشاکش بین کار و سرمایه بر سر این موضوع در جریان است به ویژه در برخی از کشورهای آمریکای لاتین و در حد کمتری در کشور خودمان ایران.

جمع آوری اسناد تشکل های خود مدیریتی در حوضه تولید و توزیع کالا از سراسر جهان کاری بسیار گسترده و دشواری خواهد بود که از جمع کوچک ما با آن کیفیتی که باید ارائه

باشند. انتقال تجربه شوراهای خودگردان کارگری به جنبش کارگری امروز ایران به یقین سطح آگاهی کارگران را ارتقاء خواهد داد.

ما که در خارج از کشور هستیم باتوجه به امکانات رسانه ای موجود و اینترنت و... جمع آوری این مدارک باهمه گستردگی و دشواری هایش و ارائه دادنش به جنبش برای ما امکان پذیرتر است ، اما انتقال و آموزش این تجربه به کارگران به مراتب دشوارتر می باشد. اما همانطور که در بالا گفته شد آموزش این کار برای کارگران کم سواد و حتی بی سواد بسیار سهل تر از آموزش سوسیالیستی است چراکه کارگرسب و روز با مدیریت و کارفرما برسرخواست هایش در مذاکره، جدال و مبارزه می باشد. در نتیجه ذهنش برای پذیرش کنترل کارگری بر تولید و توزیع آماده ترمی شود. و بازهمان طور که در بالا گفته شد این مقدمه ای می شود برای ورود به بحث های نظام سوسیالیستی اگر جمع آوری اسناد و مدارک قدرت نظارت کارگری بر تولید و توزیع با کیفیتی خوب جمع آوری شود شاید بعدها در صورت ضرورت بتوان مجموعه ای از آنها را بصورت کتاب منتشر کرد که در دسترس همه کارگران کشورهای دیگر هم قرار گیرد.

**با امید به کسب قدرت همه کارگران و
زحمتکشان هم در تولید و هم در سیاست**

Weblog: controlkargari.wordpress.com

E-mail: control.kargari@gmail.com

زنده باد سوسیالیسم

اینک تمام تلاش ما در مبارزات حاد طبقاتی امروز ایران می تواند این باشد که سرانجام این مبارزه حداقل به آنجا ختم شود که در نهایت مسیرش در جامعه به دمکراسی کارگری و مقدمه ای برای ورود به جامعه سوسیالیستی باشد، این امر امکان پذیر نیست مگر اینکه طبقه کارگر به لحاظ کمی و کیفی به آن مقدار آگاهی برای این امر رسیده باشد. طبیعی است که طبقه کارگراستارت خود مدیریتی و انتخاب ازپائین را در محیط کار و زندگی میزند، که بطور طبیعی در جامعه تاثیر می گذارد اما باید هم زمان به تمام اقشار جامعه سرایت کند، و خود مدیریتی و انتخاب ازپائین به تمام کشور از شهرها تا روستاها از مدارس تا دانشگاه ها از تشکل های دختران تا مادران باتجربه از ادارات تا تمام مؤسسات دولتی و غیردولتی از...گسترش پیدا کند.

همراه و هم زمان با این مبارزات، سرمایه داری و فرهنگ سرمایه داری موجود در جامعه بین توده ها، موانع بسیاری بر سر این راه خواهد گذاشت، چراکه سرمایه داری خواهان تغییر نیست و با تمام قدرت برای نگه داری فرهنگ و سنت گذشته باتمام ابزارش مبارزه خواهد کرد، سرمایه داری از فرهنگ مسلط سرمایه داری در میان توده ها کمال سوء استفاده را می کند، سرمایه داری از عادت مردم به فرهنگ، سنت و مذهب جاافتاده گذشته در بین توده ها دست به تحمیق توده ها خواهد زد که نمونه آن را در سال ۱۳۵۷ زمان برقراری جمهوری اسلامی دیدیم.

تجربه نشان داده است که هرچه توده ها آموزش بیشتری ببینند و آگاهی بیشتری کسب کنند می توانند در سرنوشت زندگی و شغل خود دخالت مؤثرتر و استقلال بیشتری داشته